CO SØFART

Nummer 6
December 2008

NYT PAPIR

I dette nummer har vi på forsøgsbasis skiftet papirkvalitet fra 100 grams ”Satimat” til 100 grams ”Arctic Volume”.

Det er hverken billigere eller dyrere, og vægten er som angivet den samme, så det heller ikke har indflydelse på portoen.

Forskellen er ”glittering”, som er et udtryk for det pres papiret har været under i nogle stålvalser, efter papiret er produceret i rå-baner. Desto mere glittering desto mere skinner siderne.

Mere glittering antages at give smukkere billeder, men vanskeliggør læsningen på grund af genskin.

Om man ønsker det ene eller det andet er en smags- og en modesag. Det vi har valgt er mindre glitter - som forsøg. Om ikke andet så fryder forandring.

Du er velkommen til at sige hvad du mener.

MAX.
DAGPENGESATS
2009
725 KR.
OM DAGEN
5 DAGE OM UGEN

METAL SØFART

SØ-RESTAURATIONEN

Kontor- og foreningslokaler:
Mose Alle 13
2610 Rødovre

Kontortid:	Mandag-torsdag	9-16
	Fredag	9-15
Tlf. tid:	Mandag-fredag	9-15

Telefon: 36 36 55 85
Fax: 36 36 55 80

CO-Søfart

Formand	Ole Philipsen	36365585
Fag. sekr.	Ole Strandberg	36365589
Fag. kons.	Chr. Petersen	36365586
Fag. kons.	vacant	
Advokat	John Ibsen	36365592
Kontorass.	Susanne Holmblad	36365593
Økonomiass.	Barno Jensen	36365590

E-mailadresser:
forbogstaver@co-sea.dk
(f.eks.: op@co-sea.dk o.s.v.)
Hjemmeside: www.co-sea.dk

DSRF

Dansk Sø-Restaurations Forening:

Kontingent (Corlis)	36 36 55 88
E-mail	kasserer@dsrf.dk
Forening	dsrf@dsrf.dk
Girokonto	9570-5424437
Hjemmeside: www.dsrf.dk	
STA (A-kasse)	70 12 37 82

Metal Søfart

Formand	Keld Bækkelund	33632000
A-kasse	Ove Larsen	33148436
	Søren Vincentz	33148436
	fax	33322755

Mail A-kasse: 0000ovl@danskmetal.dk

Fagblad

Ole Philipsen, ansvarshavende red.
Ole Strandberg, red. + opsætning
Chr. Petersen, red.
Produktion: Special-Trykkeriet Viborg
Oplag: 2.965 eks. kontrolleret FMK/DF
ISSN: 1901-4570

Air-drop af nødhjælp til somalisk flygtningelejr i Kenya

REDAKTIONEN

af dette nummer
sluttet den 30. november 2008

Næste nummer:
afleveres postvæsenet ca. 20. februar 2009
på nettet (www.co-sea.dk) d. 15. februar.

Stof til februar-nummeret skal være redaktionen i hænde senest den 30/1-2009, *eller efter aftale.*

INDHOLD

Leder	3
Faglige sager og noter	4
Janus Andersen & Co. - sikkerhed	9
Arbejdsulykker udlændinge	11
Cateringofficerer i DFDS	12
Somalia - et blødende måske land	14
Seniorfrokost Metal Søfart	16
MS-Internt	18
Månedens foto	20
DSRF internt	22
Repræsentantskabsmøde	24
Ulykker til søs 2007	25
Julenovelle - Knud Fischer	26
Sommer- og vinterhus	35
Ændring af DIS-lovens § 10	36
Ukrainske officerer DFDS	38
Dagpenge før jul - STA	39
Ferier, lukkedage og Albert Engström	40

LEDER

GENNEMFØRT MØGÅR

Gudskelov er 2008 nu ved at være til ende. Det skriver jeg fordi 2008 på alle måder har været et gennemført møgår for de danske søfarende.

Året startede med A.P. Møller som spænede fra aftaler og løfter, da en ny ledelse skulle demonstrere handlekraft og effektivitet. På det kortsigtede regneribræt skulle alle menige samt hovmestrene ud af vagten. At søfarten er et mere kompleks erhverv end industrien, og at DIS-loven hænger sammen med aftaler og troværdigheder, havde de nye genier ikke tid til at finde ud af inden handlekraften skulle demonstreres.

Da røgen fra A.P. Møller så småt var ved at være overstået, var det DFDS som kom på banen. Her dog med et hæderligt forsæt og en anmodning om hjælp til at redde passagerskibsdelen af DFDS. Som ansvarlige organisationer med mange ansatte i DFDS, var 3F/tjenerne og DSRF indstillet på at gøre en indsats for at hjælpe med at redde arbejdspladser, og endte med at indgå fornuftige "nød" overenskomster. Desværre var det ikke alle de søfarende og deres organisationer som tog samme standpunkt, og i stedet lod holdningen om "jeg kan altid få arbejde" tage overhånd. Solidaritet er ukendte ord i nogle foreninger, især når den skal ydes.

Piratuvæsenet i Adenbugten har også været et slemt ubehagelig element for de søfarende i 2008, hvor verdenssamfundet har været mere end almindelig sløve til at sætte effektive modforanstaltninger i gang for at dæmme op for pirateriet. Danmark og Søværnet har med Absalon's tilstedeværelse i Adenbugten ydet en flot indsats, men det er en indsats som nødvendigvis bør fortsætte indtil det igen er sikkert at sejle i området. Hvis vi vil være verdens førende søfartsnation, må vi også være villige til at tage ansvar og betale de omkostninger det fører med sig.

Som det første land blev der sidst i november indgået en fornuftig aftale mellem de danske rederiforeninger og de faglige organisationer i DIS Kontaktudvalget, som sikrer at danske søfarende på de udsatte skibe kan afmønstre, hvis de er utrygge ved at sejle igennem Adenbugten. Denne aftale er i sammenhæng med den tidligere aftale om risikozoner med til at sikre danske søfarende.

2008 har været et år med mange opgaver for de faglige organisationer og man kunne indimellem ønske sig tilbage til det gamle fællessekretariat, hvor man i et formaliseret samarbejde løste fælles problemer (et samarbejdsorgan mellem faglige søfartsorganisationer i 1980'erne). I dag virker det desværre ofte, som om det eneste saliggørende for nogle af foreningerne er at bryste sig selv op i medierne, i stedet for reelt at lave noget konstruktivt for at komme videre på livets vej med et aktuelt problem. Og på den baggrund fanges måske både organisationen selv, de kollegiale organisationer og modparterne, op i et forhandlingsmæssigt hjørne hvor løsninger bliver endnu vanskeligere eller umulige at nå.

Alle medlemmer, med- og modspillere i erhvervet, ønskes en glædelig jul og et forhåbentlig mere fornuftigt 2009.

Ole P

v/Ole Strandberg pr. 30/11-2008

FAGLIGE SAGER og noter

Bilfærge-overenskomster - Metal Søfart

Siden overenskomstforhandlingerne i 2007 har foreningen luret på, om det kunne være teknisk muligt at få samskrevet de 4 gældende overenskomster for skibsassistenter og skibsmekanikere, henholdsvis DIS- og DAS-udgaver, hvor teksterne er stort set enslydende. Vi har også drøftet det i krogene. Der er mange helt åbenlyse fordele ved en samskrivning.

Som situationen er i dag står de samme bestemmelser forskellige steder med forskellige formuleringer med ens betydninger i 4 forskellige overenskomster. Det giver anledning til forvirring, misforståelser, selvmodsigelser, og unødigt meget stort besvær ved overenskomstfornyelser med korrekturlæsninger, implementeringer af overenskomstresultater m.m.m.v

Netop nu har vi en unødig diskussion med Bilfærgernes Rederiforening om en betydende bestemmelse, som tilsyneladende er "faldet ud" af en af de 4 overenskomster (bestemmelsen: "Ingen frihed under 6 timers varighed kan regnes for frihed" - som siden 2004 kun kan findes i de tre af aftalerne). Det har givet anledning til langvarige, og ikke afsluttede, diskussioner om hvad man tænkte og mente og forsøgte at få ændret i 2004, og til overmål påstande om hvad bilfærgerne nu mener at have glemt ved fornyelsen i 2007. Det er både uholdbart og slidsomt.

Det er sandsynligt at forholdet om de 4 næsten ens og alligevel selvstændige overenskomster, ikke opleves besværligt af medlemmerne. Men det betyder ressourcemisbrug hos foreningen og er dermed til skade for medlemmerne.

Men hvis de er næsten ens, så er det vel let at få dem knaldet sammen i en fælles tekst, med de særbestemmelser som er nødvendige for DIS eller DAS, skibsassistenter eller skibsmekanikere, kunne man tænke. Det er desværre nok ikke tilfældet. Uden rigtig god vilje fra alle parter, kan det medføre uendelighedsdiskussioner om kommaers placeringer og ords betydninger. For ikke at tale om uforklarlige og alligevel reelle småforskelle i teksterne som ikke relaterer til DIS eller DAS, skibsassistent eller skibsmekaniker.

Metal Søfart har nu skrevet et udkast til en fællestekst med en række tilhørende bemærkninger, som vi har sendt til Bilfærgernes Rederiforening. I den såkald-

te præambel til teksten (indledningen), foreslår vi at den implementeres som en prøvetekst for perioden 1/3-2009 til 1/3-2010. Det understreges at der ikke med teksten er tiltænkt betydningsmæssige ændringer til teksterne i de gældende 4 aftaler. Hvis een af parterne ikke ønsker at fortsætte med samteksten i 2010, bortfalder den, og vi vender tilbage til "gamle dage".

Vi har aftalt indledende møde med Bilfærgernes Rederiforening i december, hvor vi vil finde ud af, om det overhovedet er muligt at komme videre, eller om et stenskred af sprog-politiske forbehold vil gøre arbejdet umuligt. Hvis der er åbenhed for at forsøge, så vil et indledende udkast blive spredt til en større kreds, herunder tillidsrepræsentanter, med henblik på at indhente generelle og konkrete kommentarer.

OleS

BHT - DIS og skat

Siden BHT i 2005 indregistrede "Villum Clausen" og "Povl Anker" i DIS-ordningen, har DIS og skat været en pain in the ass for vores bornholmske medlemmer. De fleste gamle DIS-sejlere kan nikke genkendende til hovedpinen, fra år hvor man går ind i ordningen eller ud, eller overordnet har både DIS og landindkomst. Sådan har mange bornholmere det hvert år, fordi mange sejler skiftevis på DIS- og DAS-skibe i BornholmsTrafikken. Særlig en af vores tillidsrepræsentanter har fra starten i 2005, forsøgt at følge med i forhold som omhandler "ikke lavere netto-løn end hvis DAS", kompensationsforhold og al det trivielle skatteteknik som følger med.

Kommunikationen med Udligningskontoret har heller ikke været let, for slet ikke at tale om kommunikationen mellem en bornholmsk revisor, trafikken havde hyret til hjælp for de ansatte, og Udligningskontoret. Tidligere i år havde CO-Søfart og Maskinmestrenes Forening indsendt en klage på vegne af vores medlemmer, som blev efterfulgt af et møde mellem foreningerne, Udligningskontoret og Danmarks Rederiforening. Konklusionen var, udover alle de normale forsikringer, at spørgsmål til kontoret bedst kunne stilles skriftligt (meget gerne gennem foreningen), og at kontoret ville udvikle en faq-sektion (ofte stillede spørgsmål) på hjemmesiden. Arbejdet med det sidste er indledt, men endnu ikke implementeret.

Aktuelt har vi haft et tilsyneladende lille spørgsmål fra et medlem, stillet til foreningen gennem tidligere omtalte tillidsrepræsentant. Og historien illustrerer desværre alt for godt, hvordan kommunikation mellem borgere og myndigheder/kontorer konverteres til hovedpine.

Medlemmet konstaterer at Udligningskontoret for 2007 har registreret 106 DIS-dage, medens skattevæsenet har registreret 63 DIS-dage. Hvorfor forskellen og hvilken indflydelse har det på medlemmets samlede netto-indkomst?

Forskellen burde det vel være simpelt at få svar på - fejl eller ej, og vi startede med at spørge udligningen. Svaret her var at begge tal var opgivet af BHT, så det var dem vi måtte spørge, og så ellers en længere historie om feriedage som vi ikke vil komplicere med her.

Altså spurgte vi skriftligt BHT ved brev af 6. oktober med dokumenterende bilag.

Af uransagelige grunde gik der godt og vel en måned før vi fik svar, efter et par rykkere. Svaret er dateret 11. november, og der noteres afslutningsvis på første side:

”Herved tilbagestår blot at finde forklaringen på differencen mellem det antal sødage, der fremgår af oplysningssedlen fra SKAT og det antal dage, der fremgår af Udligningskontorets opgørelse (ja, det var lige det vi ”blot” ville høre!). Udligningskontorets opgørelse burde stemme overens med oplysningssedlen fra SKAT, men da Udligningskontoret fastholder en praksis med at at lægge sødage og ekstraordinære dage sammen vil medlemmerne opleve en difference mellem de forskellige instansers opgørelser.”

Herefter kommer en ny teknisk side med referater fra skattelovgivning og henvisninger til Udligningskontorets påstande vedrørende afholdt og ikke afholdt ferie - som efterlader os med nøjagtig samme slags hovedpine som vi oplever medlemmerne har.

Vi har videresendt brevet til Udligningskontorets besvarelse, fordi det altså ikke var noget svar som medlemmet kan bruge, men tilsyneladende munder ud i principielle diskussioner mellem Udligningskontoret og BHT. Fra Udligningskontoret har vi netop fået svar ved redaktionens slutning, et svar som heller ikke afslutter sagen.

Og vi er lige meget i vildrede med, hvordan det skulle kunne lykkes medlemmerne at få svar på tilsyneladende helt elementære simple spørgsmål. Det er ikke godt, det er slet ikke godt nok.

OleS

Nielsen & Bresling

Med virkning fra 1. december 2008 er det aftalt at der udbetales 200 kr. netto/måned til dækning af omkostninger ved sikkerhedsbeklædning. Aftalen gælder såvel for Metal Søfart overenskomst som for DSRF, og indskrives i overenskomsterne ved fornyelse i 2010.

OleS

Manglende kontanthjælp – Metal Søfart

Et yngre medlem havde endnu ikke optjent ret til dagpenge, og var derfor ved afmønstring henvist til kontanthjælp. Kommunen afslog ansøgningen, idet rederiet havde lovet ham endnu en udmønstring, og han derfor ikke stod uden arbejde. Dermed er der ikke tale om en ”social begivenhed”, og der kan derfor ikke gives kontanthjælp.

Forbundet klagede til kommunen, og forklarede hvad afmønstring betød, samt, at en lovning på endnu en udmønstring ikke var at sidestille med en aftale om fastansættelse – højest en hensigtserklæring, som begge parter frit kunne træde tilbage fra. Dermed er medlemmet efter forbundets opfattelse ledig, og uden job.

Kommunen fastholdt afgørelsen som nu ligger i Statsforvaltningen.

JI

Rygning Mols-Linien – Metal Søfart

Sammen med 3F affærdiges i skrivende stund udkast til klageskrift i sagen. Herefter skal der afholdes et møde med LO, som kører sagen fagretsligt.

JI

NCC Roads A/S (RN Sten & Grus) – Dansk Metal/Metal Søfart

Den længe planlagte voldgiftssag, hvor der allerede var udpeget en opmand fra Arbejdsretten, blev i sidste øjeblik udskudt af DI (tidligere Dansk Industri), der i stedet ønskede at forhandle en overenskomst svarende til krav Metal havde rejst.

Den 27. oktober blev der afholdt møde, hvor parterne reelt opnåede enighed, bortset fra at DI (muligvis efter råd fra den tilstedeværende repræsentant fra Rederiforeningen af 1895) ville flytte overenskomsten fra en juli-overenskomst til en marts-overenskomst. Metal forklarede DI, at man ikke ønskede overenskomsten omfattet af mæglingsforslaget, og at rederiet i givet fald måtte rejse det som et krav ved forhandlingerne i 2010.

Metal har modtaget udkast fra DI, hvori man havde flyttet udløbet af overenskomsten til marts. Vi har godkendt resten af indholdet den 4. november, og afventer fortsat en stillingtagen fra DI vedrørende udløbsdato.

Såfremt der ikke opnås enighed på dette punkt, vil sagen skulle procederes i uge 50.

JI

Konkurser på vej

I sidste nummer berettede vi om en række medlemmer, som ikke havde fået løn af deres arbejdsgivere pga. finansielle problemer. Vi har siden uden held prøvet at inddrive beløbene hos arbejdsgiverne.

Derfor er der nu indgivet konkursbegæringer mod: caféen i København, malerfirmaet i Nakskov og it-firmaet i Aalborg. Desværre tager den slags tid, men det er nødvendigt for senere at kunne søge pengene udbetalt hos Lønmodtagernes Garantifond.

Udover disse sager, er der siden kommet flere konkurser til. I to tilfælde er virksomhederne allerede erklæret konkurs, hvilket gør det hele noget lettere, da vi så kan gå direkte til Lønmodtagernes Garantifond. Også her er der tale om virksomheder i land. Vi afventer svar fra LG på ansøgningerne.

ChrP

Stilstand i sygedagpenge - DSRF

Et Sø-Rest medlem har i 4 år været på sygedagpenge. Igennem alle årene har hun fået akkurat samme beløb udbetalt. Kommunen har altså ikke ment, at hun ligesom alle andre skulle have sine ydelser reguleret.

Jeg har blandt andet vendt spørgsmålet med a-kassen STA, som er af den opfattelse at sygedagpenge naturligvis skal reguleres hvert år i takt med stigningerne i de normale dagpenge. Der er derfor sendt brev til Aalborg Kommune, hvor differencen mellem det modtagne beløb og stigningerne i dagpenge er beregnet. Vi venter spændt på svar fra kommunen.

ChrP

Lønrod i DFDS

Efter indgåelsen af de nye midlertidige overenskomster for Dansk Sø-Restaurations Forening i DFDS, modtog de ansatte i slutningen af oktober deres første

lønninger samt lønsedler efter de nye overenskomster. Måske ikke helt overraskende, har det givet en del problemer, da rederiets lønsystem ikke har været i stand til at håndtere de nye elementer i overenskomsterne.

Det er selvfølgelig ikke godt nok, men det skal dog nævnes at det ikke er sket i ond tro. Vi fik gjort opmærksom på problemerne, hvilket blandt andet betød at rederiets lønafdeling måtte på arbejde i en weekend. Et af problemerne har været, at kokke og andre faglærte kabysfolk, ikke har fået det korrekte tillæg i forbindelse med ekstra ture. DFDS har erkendt fejlen og får det rettet snarest.

I Metal-regi er der vistnok efterhånden ved at være styr på sagen med efterbetaling for arbejde på søn- og helligdage i passagerflåden. I forbindelse med sidste lønudbetaling blev vi kontaktet af en del som endnu ikke havde modtaget deres penge.

Det er naturligvis heller ikke godt nok, men efter vores henvendelse blev der rettet op på fejlen. Der er dog de seneste dage dukket et par enkelte flere op, men forhåbentlig er den sag ved at være afsluttet.

ChrP

Tillidsrepræsentanter - DSRF

På "Dana Sirena" (DFDS) er messemand Henrik Mikkelsen blevet valgt til suppleant for tillidsrepræsentanten i DSRF. Henrik har tidligere været tillidsrepræsentant på både "Princess" og "Queen", så vi byder ham velkommen tilbage ombord.

På "Pearl of Scandinavia" mangler DSRF også en suppleant. Der har nu hængt en opstillingsliste i messen en måneds tid, men ingen ønsker tilsyneladende at stille op. Vi skal herfra opfordre medlemmer i cateringbesætningen på "Pearl" til at stille op. Interesserede er velkomne til at kontakte foreningen eller tillidsrepræsentant Jan K. Sørensen ombord, for nærmere oplysninger om hvad posten som suppleant indebærer.

Som omtalt andetsteds har DSRF tegnet en overenskomst (rammeaftale) for hotel- og cateringofficerer i DFDS. For denne gruppe er der mulighed for at vælge en talsmand, som vil repræsentere cateringofficererne i alle passagerskibe i rederiet. Der er sendt opstillingslister ud på skibene, så man har mulighed for at stille op til posten.

ChrP

ITF-møde Offshore

Jeg repræsenterede den 10.-11. november DSRF ved et ITF-møde i Aberdeen for fagforeninger inden for offshoren. Mødet var sat i stand med henblik på at få arrangeret et internationalt møde, mellem tillidsfolk fra offshore-rigge i de forskellige lande omkring Nordsøen.

Meningen med et sådant møde er blandt andet, at tillidsfolkene fra de enkelte lande og afdelinger på riggene, skal lære mere om hinandens arbejdsforhold, ligesom man måske kan hente inspiration hos hinanden. Det blev aftalt at mødet skal afholdes over 2 eller 3 dage i marts 2009 i London. Mere herom senere.

ChrP

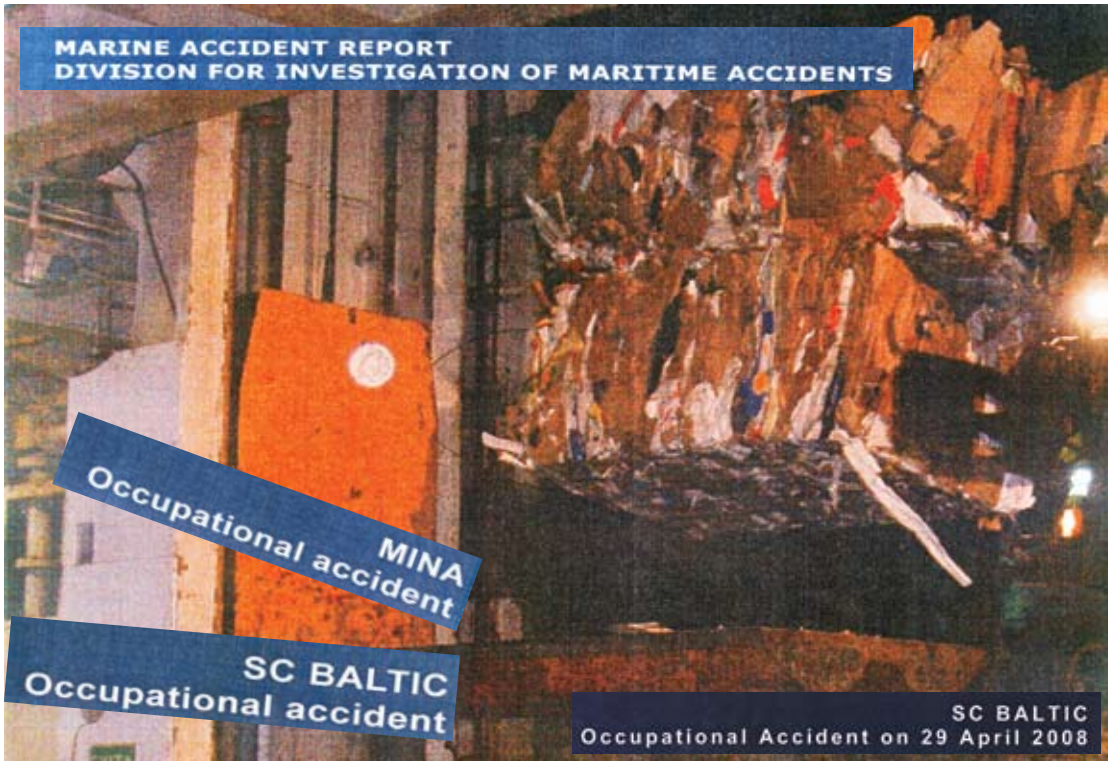

JANUS ANDERSEN & Co.
er der noget helt galt med sikkerhedskulturen?

I tilknytning til foreningens arbejde med udenlandske arbejdsskadesager, har vi observeret nogle tilsyneladende systematiske og alvorlige arbejdsskader, ved laste/losse arbejde af pressede papirballer i Janus Andersens skibe.

17/10-2008 skrev vi til Søfartsstyrelsen som følger:
Overskibsinspektør Arne Ulstrup
Center for Skibe
Søfartsstyrelsen
Vermundsgade 38C
2100 København Ø

Vedr.: Arbejdsulykker Janus Andersen & Co. A/S

Foreningen har nu noteret sig den tredje arbejdsulykke hos Janus Andersen indenfor en periode på godt og vel 2 år, alle tre i tilknytning til samme type laste/losse-operation af papirballer. I forbindelse med de to første ulykker, som var ekstremt alvorlige og hvor kun tilfældigheder har afgjort at der ikke var tale om dødelig udgang, har foreningen været dybt involveret i efterfølgende sagsbehandlinger med myndigheder m.v. i Danmark. I begge tilfælde har vi mødt de skadelidte i Manila og har haft samtaler om arbejdsvilkårene ved pågældende arbejde.

Det er vores opfattelse at der er noget som er rav-ruskende galt i rederiet, at der overhovedet ikke følges op med adækvate sikkerhedsforanstaltninger, og at hensynet til hastighed med lastning og losning er blevet opvejet af hensynet til involverede søfarende.

De tre ulykker:

27/2-2006 - Alexander P. Quinones (skadelidte)

Skib: "Mina" (Scan Mina A/S)
Lastning af papirballer i Sandnes, Norge ved hjælp af skibselevatorer. Papirballe vejer ca. 500 kg. Papirballe tippet ud af elevator og falder ca. 4 meter ned på dæk og rammer Quinones i faldet.

Opklaringsenhedens konklusioner:
Årsag formentlig sjusket placering af 2 papirballer over hinanden i elevatoren.
Lastearbejde ikke planlagt og udført sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Arbejdet organiseret så Quinones både skulle betjene elevatorerne og fjerne tomme paller fra samme.

Arbejdsskadestyrelsen:
Træffer afgørelse 11/3-2008 om varigt mén på 50%, og tab af erhvervsevne med 90%.

14/9-2006 - Oscar Perez (skadelidte)

Skib: "SC Baltic" (Baltic Carriers A/S)
Losning af papirballer i Skogen, Norge. Papirballe vejer ca. 600 kg.
En papirballe falder ned og rammer Perez i faldet.

Opklaringsenhedens konklusioner:
Klar risiko forbundet med at være i nærheden af papirballerne i lasten under udlosningsoperationer.

Sikkerhedsinstruktioner til besætningsmedlemmerne ikke præcise. Mangel på risikovurdering og arbejdet ikke planlagt iht instruktioner. Kaptajnen undladt at vurdere sikkerhedsrisici.

Arbejdsskadestyrelsen:
11/3-2008 afgørelse om varigt mén på 12% (anket af foreningen)
3/7-2008 afgørelse om erhvervsevnetab på 70%.

29/4-2008 - Margarito Jr. B. Ontanillas (skadelidte)

Skib "SC Baltic" (Baltic Carriers A/S)
Klargøring til afsejling. Fald med elevator 2-2½ meter.
Opklaringsenheden konkluderer:
Letmatrosen var ikke kvalificeret til det arbejde han udførte. Vagtofficeren havde ikke nødvendig kontrol med arbejdet. En mekanisme fungerede ikke som den skulle og intet var gjort for at udbedre forholdet.

Den seneste ulykke har ikke haft nær så alvorlige konsekvenser for skadelidte som de to første, men letmatrosen brækkede en arm, beskadigede en hæl og pådrog sig snitsår i ansigtet.

Han er i skrivende stund, så vidt vi ved, enten stadig sygemeldt eller raskmeldt om forholdsvis kort tid.

Efter de samtaler foreningen har haft med såvel Quinones som Perez i Manila, er foreningen af den opfattelse, at hele systemet med laste/losse-operationerne er organiseret på sikkerhedsmæssig uforsvarlig vis i rederiet.
Vi har ladet os fortælle at en kaptajn har "opfundet" en særlig "smart" metodik, så arbejdet kan skride frem med dobbelt hast.

Vi skal anmode Søfartsstyrelsen om at oplyse, hvilke tiltag styrelsen har iværksat, særlig efter ulykken med Perez 14/9-2006.

** Har der efterfølgende været udført særlige syn med Janus Andersens skibe?*
** Er der foretaget politianmeldelser?*
** Har der i øvrigt været særlige tiltag fra Søfartsstyrelsens side i forhold til rederiet og sikkerhedsforholdene på skibene?*

Med venlig hilsen
Ole Strandberg
CO-Søfart

Som det - alt for ofte sker ved henvendelser med spørgsmål til offentlige myndigheder, havde vi 19. november ikke fået hverken bekræftelse på modtagelse eller svar på vores henvendelse. Efter en telefonisk forespørgsel modtog vi dog samme dag følgende:

"Søfartsstyrelsen (SFS) har modtaget Deres brev af 17. oktober 2008 vedr. Arbejdsulykker hos Janus Andersen & Co.

SFS ved Center for Skibe behandler henvendelsen og De vil modtage svar på Deres stillede spørgsmål snarest.

Vi har spurgt den ansvarlige repræsentant i rederiet om de ønskede at kommentere dette indlæg, men det ønsker de ikke.

Der henvises til at der hele tiden, fra den første ulykke, har været en løbende kommunikation med Søfartsstyrelsen og det må være tilstrækkeligt, mener rederiet altså.

Statistik over registrerede arbejdsulykker for udenlandske søfarende i DIS-flåden

	2006	2007	2008
A.P. Møller	33	61	50
DFDS	22	14	14
Øvrige medlemsrederier Danmarks Rederiforening	29	31	20
Rederiforeningen for mindre skibe	-	2	5
Rederiforeningen af 1895	5	1	3
I alt	**89**	**109**	**92**

Som princip sender vi fuldmagtstilbud til alle udenlandske søfarende som afmønstres på grund af en arbejdsulykke. Vi foretager ikke i den forbindelse nærmere vurdering om skadens omfang.

På baggrund af fuldmagter behandler CO-Søfart i dag 16 arbejdsskadesager, og 6 sager er afsluttede. Pt afventes 9 fuldmagter retur.

På navigatørernes område har der været 12 arbejdsulykker, hvoraf 2 i dag behandles hos Søfartens Ledere.

Maskinmestre: Udsendt 7 fuldmagtstilbud.

Vi har stadig problemer med Arbejdsskadestyrelsen når det gælder skrivelser som kun udsendes på dansk.

CATERINGOFFICERERNE VALGTE SELV DE 10 ÅRS MANGLENDE LØNUDVIKLING I DFDS

Der har i de sidste 10 år hyppigt været diskussioner mellem rederier, fagforeninger og ansatte om individuelle kontrakter til erstatning for kollektive overenskomster. Næste alle officerer er i dag ansat i henhold til rammeaftaler, hvor fagforeningerne har snor i hvordan udviklingen af løn og ansættelsesforhold skal være for den enkelte. Hvis man ikke kan blive enige, kan man i stedet overgå til ansættelse efter hovedoverenskomster.

I 1997 startede et par genier blandt DFDS's daværende pursergruppe en bevægelse for, at DSRF skulle fraskrive sig sin overenskomst for gruppen, og lade overenskomstretten overgå til Ledernes Hovedorganisation. Ønsket var begrundet i at DSRF, efter deres opfattelse, ikke var gode nok til at forhandle deres aftaler, og sikre at de blev aflønnet og behandlet som ledere.

På grund af voldsomme interne problemer i foreningen på det tidspunkt, valgte ledelsen at forhandle spørgsmålet, og efter megen polemik, trusler og vrøvl, fraskrev foreningen sig overenskomstretten for pursere, men bevarede overenskomsterne for cateringofficerer og supervisorer i rederiet.

Ledernes Hovedorganisation og DFDS indgik derefter en rammeaftale for pursergruppen, som har været gældende siden for medlemmer af Ledernes Hovedorganisation.

I DSRF kunne vi kun ryste på hovedet af aftalen, da den, efter vores opfattelse, afleverede 90 års forhandlede goder væk til spotpris, herunder f.eks. den meget attraktive fridøgns-optjening, som øvrige officerer har i DFDS, og mindstebeløb for hyren.

I forbindelse med DFDS's "Lighthouse" projekt her i foråret og sommeren 2008, forsvandt purser (manager)- og supervisorgrupperne, og i stedet opstod en ny officersgruppe "Business Leaders". Da denne gruppe ikke var aftaledækket, og består af både tidligere managere og supervisorer, krævede DSRF at få aftaleretten for de personer i denne nye gruppe som var medlemmer af DSRF. Dette måtte DFDS acceptere og forhandlingerne om en aftale gik i gang.

I foreningen havde vi en formodning om at lønudviklingen for cateringledere i DFDS var sakket bagud, i forhold til resten af erhvervets cateringofficerer/hovmestre, men at man var sakket så langt bagud som det viste sig, kom som noget af et chok. Det er nok den eneste gang DFDS's personaleafdeling har oplevet, at DSRF's formand blev mundlam i en forhandling, og skulle have en pause for at fordøje tallene.

Det viser sig at 10 års individuel ansættelse efter en talentløs rammeaftale, indgået af en organisation som intet aner om erhvervet, og som heller ikke har gidet følge med i erhvervets udvikling, og som ikke har magtet at holde DFDS til ilden vedr. løn og ansættelsesforhold, har medført at ledergruppen i DFDS's passagerskibe har været gået i stå, og løn-

fastsættelse alene været op til rederiets forgodtbefindende.

Vi må desværre ikke oplyse detaljerne i den samlede lønstatistik for managergruppen, men vi kan her lave en sammenligning i DFDS, og beskrive hvordan udviklingen havde set ud, hvis pursergruppen i DFDS dengang var blevet i DSRF. De enkelte i DFDS kender jo selv deres hyre og pension, så de kan selv se om de er fulgt med erhvervets og rederiets lønudvikling for cateringofficerer, eller om vores påstand om at de selvvalgt er sejlet agterud holder stik.

se oversigt nederst på siden

Dertil kommer at man stadig ville have den fridøgnsordning som hovmestre har, og som reelt betyder at man har en ekstra månedsløn om året.

Alle tidligere managere og nuværende Business Leaders i DFDS, kan så gøre op med sig selv om det har været prisen værd, at kunne være medlem af Ledernes Hovedorganisation og dermed være ansat på deres rammeaftale.

Bare så en af brandmajorerne fra dengang også kan vurdere om han havde ret, så har vi også regnet på hvad en Chiefpurser (nu Commercial Head) ville have tjent i dag, hvis han var forsat på DSRF's overenskomst. Begyndelseshyren ville være 28.991 kr., sluthyren 33.021 kr., rederiets pensionsandel 5.147 kr. + fridøgn.

Desværre er det ikke muligt på en gang at rette op på 10 års laden stå til, og den aftale som DSRF har kunnet indgå med DFDS for sine medlemmer, er ikke på samme stade som den ville have været hvis overenskomsterne var fortsat. Men i den aftale som vi har indgået er der sket væsentlige forbedringer i forhold til Ledernes aftale. Vi har sikret en lønbund og fastlagt et forhold mellem arbejde og frihed, som skal opgøres en gang årligt.

Reelt skal vi begynde forfra og igen lære rederiet, at catering-officerer både løn- og

1996

Hovmester fragtskibe

Begyndelseshyre	14.863
Sluthyre	15.973
Reders andel pension	2.250

Purser fragtskibe

Begyndelseshyre	15.473
Sluthyre	17.467
Reders andel pension	2.529

Pr. 1. april 2009

Hovmester fragtskibe

Begyndelseshyre	23.917
Sluthyre	26.033
Rederpension	4.054

Hvis purseroverenskomst var fortsat og reguleret med samme procenter som hovmestre/cateringofficerer generelt

Begyndelseshyre	24.989
Sluthyre	28.008
Rederpension	4.354

ansættelsesmæssigt skal behandles som andre officerer, og følge samme lønudvikling som disse. Det bliver en stor opgave som kommer til at tage tid, men vi kan næppe gøre det dårligere end det er blevet gjort de sidste 10 år.

I alle debatter om overenskomster contra individuelle kontrakter, kan forholdene i DFDS danne skole for hvor galt det kan gå, når man giver et rederi frie tøjler, ikke håndhæver sine rettigheder, og samtidig sætter andre på samme aftale til at bestemme lønudviklingen for sine underordnede. Han vil naturligvis ikke lade disse komme for tæt på sig selv i hyre, og når rederiet ikke vil give ham noget særligt, så giver han jo heller ikke sine underordnede noget.

De eneste som har tjent på dette har været rederiet, som reelt ikke har haft en stigende udgift til sine cateringledere i 10 år.

SOMALIA - et blødende måske land

Det eskalerende piratuvæsen i Aden Bugten, som formentlig er kulmineret med kapringen af den saudiske olietanker ”Sirius Star”, har fyldt godt i de seneste par måneders nyhedsstrøm.

En dansk forsvarsminister som vender sig lige overbevisende hvad vej vinden nu end blæser, syd om Afrika, sikkerhedszoner eller konvojer, russerne som helst vil inddæmme en 3.000 kilometer lang kyststrækning eller angribe kystområderne, og inderne som forsøger at forklare det var en fejl da de sænkede et netop kapret fragtskib med besætning og hele pivtøjet ombord. Og ikke at glemme, danske fagforeninger som falder over deres egne ben, for at bryste sig i medierne over at kræve de mest ultimative rettigheder for de søfarende.

Mens verdenssamfundet i en art slow motion trækker sig sammen for at betale prisen til en effektiv beskyttelse i piratbugten, og stadig vægrer sig, og vores forsvarsminister helt gratis kan ”ægre sig over ikke at kunne trække EU-kortet”.

Alt det kan vi læse side op og side ned om næsten dagligt. Der er stof til romaner og film, og de skal nok komme.

Men Somalia og baggrunden for historien har vi ikke kunne læse meget om. Udover småtterier om rige landes tyveri af fiskeressourcer og den moderne skibsfart som har brugt det lovløse område som losseplads. Med dagbladet Information som undtagelse, da de mandag d. 17. november bragte en længere artikel sammen med The Independent, af Daniel Howden fra kystbyen Eyl, under overskriften: ”Vi er ikke pirater. Det her er vores hav”.

Men vi har forståeligt nok ikke megen tålmodighed eller overskud til at høre på forklaringer. Vi vil bare have lov til at sejle i fred i en ufredelig og ulige verden.

Jeg har selv arbejdet i Somalia, godt og vel to år, i 1993 og 1994. Først for FN som radiooperatør, siden for Røde Kors

som radiotekniker. Været med til at bygge og bo et halvt år i en lille teltlejr langt inde i Somalia ved en af de to hovedfloder, fløjet rundt på kryds og tværs i småfly med radioudstyr til småbyer inde i landet, og været udstationeret i længere tid både i hovedstaden Mogadishu og havnebyen Kismayo. Allerede dengang levede det gamle nomadefolk i et smadret land. Alle tiders forsøg på at bringe electricitet, telefon og vejnet rundt i landet, var i en spøgelsestilstand bragt tilbage til oldtiden. Al kobber var ribbet fra alt som kunne ligne moderne tider.

Efter en stærk islamisk milits i juli 2006 tog magten i landet, med stor opbakning i befolkningen og med stor energi for at skabe ordnede og fredelige tilstande, og herunder bragte sørøveriet ud for kysten til ophør, blev USA i deres paranoide jagt på fjender, så irriterede over mulige udsigter til en alliance med Al-Qaeda, at etiopiske tropper blev sendt ind og bragte den iøvrigt usympatiske regering til fald. Tilbage til anarki og lovløshed og desperation.

Grænsen til Kenya blev lukket for flygtningestrømme i begyndelsen af 2008. Alligevel kommer der hver måned mere end 8.000 somaliere ind i Kenya og FN forventer at flygtningestrømmen fortsætter i hele 2009. De fleste kommer fra Mogadishu-området, og det siges at flere og flere højtstående islamiske ledere nu er blandt asylansøgerne.
I dag er der ca. en kvart million somaliske flygtninge i Kenya, heraf 220.000 i den største lejr Dadaab, hvor et indslusningsområde ses på billedet. Sammenlignet med mine nethindebilleder fra begyndelsen af 90'erne, ligner det ren idyl!

Ole Strandberg

SENIORFROKOST METAL SØFART
29. OKTOBER 2008
Fotos: Hans Rossen

Per Maj
formand
62 25 26 62

Metal Søfart
Region Syddanmark
Klub 5

Til medlemmer af
Metal Søfart
Region Syddanmark

Der vil blive afholdt nytårsfrokost / møde på restaurant Havblik, Strandvejen 127, 7000 Fredericia:

Tirsdag d. 20/1-2009, kl. 13.00

Der vil være mulighed for at stille spørgsmål til bestyrelsen, og der vil blive fremlagt regnskab for klubben på mødet.

Tilmelding skal ske til Metal Svendborg på tlf.: 62 21 10 99, senest torsdag den 15/1-2009.
Tilmeldingen er bindende.

Mad og drikke betales af klubben.

På bestyrelsens vegne
Per Maj

Hans C.
Rossen
formand
46 15 20 49
rossen7@msn.com

Metal Søfart
Region Hovedstaden
Klub 8

Oktober mødtes en mindre gruppe fra KLUB 8 som annonceret. Vi fik en bid brød, hvorefter vi entrede Halloween-TIVOLI; så vi indtog kaffe og kage i festlige omgivelser.

Tivolis koncertsal rummer desuden Europas længste saltvandsakvarie med en god del farverige fisk, sågar småhajer, det måtte vi se!

Begyndelsen af det nye år vil vi i KLUB 8, sædvanen tro, holde orienteringsmøde for året der gik, og planer for det kommende år m.m. Derom i næste nr. af CO-SØFART.

En rigtig god jul & godt nytår
ønskes jer alle i Metal Søfart.

Erik Sørensen
formand
31 21 19 55
erik-dot@mail.tele.dk

Metal Søfart
Region Sjælland
Klub 6

Distrikt Sjælland ønsker medlemmer og familie god jul og godt nytår. Vi tager fat på aktiviteterne i det nye år.

Erik Sørensen og Lars Lykkegaard

Runde fødselsdage i perioden 20-12-2008 til 28-2-2009

Tillykke 60 år
Ole Kok -
fylder 60 år den 1. januar 2009
Jørgen Anders Christensen –
fylder 60 år den 3. januar 2009
Folmer Poulsen –
fylder 60 år den 18. januar 2009

Tillykke 65 år
Henning Morten Jespersen –
fylder 65 år den 11. januar 2009
Dieter Laumann –
fylder 65 år den 22. februar 2009
Jan Marcussen –
fylder 65 år den 23. februar 2009

Tillykke 70 år
Erik Lund –
fylder 70 år den 23. februar 2009

Tillykke 75 år
Hans Helmer Hansen –
fylder 75 år den 26. januar 2009

JUBILÆUM

Svend Madsen har været medlem af Dansk Metal/Metal Søfart i 50 år den 9. februar 2009.

KONTINGENTSATSER pr. 1/1-2008

(tal for 2009 ikke klar ved redaktionens slutning)

Månedligt kontingent Metal Søfart, excl. klub og efterlønsbidrag:

DIS-hyre	11.643 kr. og derover	Kr. 968,25
DIS-hyre	11.642 kr. og derunder	Kr. 608,00
DAS-hyre	15.100 kr. og derover	Kr. 968,25
DAS-hyre	15.099 kr. og derunder	Kr. 608,00
Dagpengesats	576 kr. og derover	Kr. 968,25
Dagpengesats	575 kr. og derunder	Kr. 608,00
Lærlinge		Kr. 194,75
Efterlønsbidrag		Kr. 410,00

Det er dit eget ansvar, at du betaler det rigtige kontingent i forhold til hyre eller dagpenge.

Husk derfor altid at give afdelingen besked, når din hyre ændres.

147

Udsigt fra det yderste Nyholm,
9/10-2008
Foto: Jan Preisler

DSRF-internt

Runde fødselsdage i perioden 20-12-2008 til 28-02-2009

Ian William Hunter – Dystrup Tværvej 3, 8586 Ørum Djurs. – fylder **60 år d. 21. december**

Gurli Stidsborg – Bornholmsgade 74 3.tv., 9000 Aalborg – fylder **50 år d. 26. december**

Svend Aage Sørensen – Snogebæksvej 130, 8210 Århus V – fylder **70 år d. 26. december**

Henrik Harris Nielsen – Møllevejen 36, 5960 Marstal – fylder **50 år d. 3. januar**

Tove Henriksen – Søndergade 81 B 1, 3390 Hundested – fylder **95 år d. 11. januar**

Claus Madsen – Vibeægvænget 161, Dyrup, 5250 Odense SV – **fylder 60 år d. 13. januar**

Hussein Suleiman Abokor – Langhusvej 71, 2700 Brønshøj – fylder **70 år d. 15. januar**

John Freddy Nielsen – Rolfsvej 15, 4900 Nakskov – fylder **80 år d. 15. januar**

Hans A. K. Fabricius – Marstalsvejen 7, Ommel, 5960 Marstal – fylder **75 år d. 17. januar**

Ellen Marie Vels Poulsen – Søgade 24, 8500 Grenaa – fylder **60 år d. 18. januar**

Jens Peder Jensen – Voldshøjvej 3, Hundelev, 9480 Løkken – fylder **50 år d. 25. januar**

Knud Erik P. Fuglsang – Ulvevej 84/14, Gjesing, 6715 Esbjerg N – fylder **70 år d. 2. februar**

Kirsten Marie Jørgensen – Fyrreheg-net 21, 3390 Hundested – fylder **70 år d. 5. februar**

Per Kamstrup – Højvangshaven 99 1.th., 6700 Esbjerg – fylder **50 år d. 12. februar**

Carlo Chr. Jensen – Tværstien 4 st., 8870 Langå – fylder **90 år d. 13. februar**

Lone Stæhr Poulsen – Linien 19 A, 5683 Haarby – fylder **50 år d. 15. februar**

Leslie Mark Henriksen – Aspevej 6, 9990 Skagen – fylder **60 år d. 22. februar**

Susanne Kjeldsen Andersen – Langelinie 32, 3700 Rønne – fylder **50 år d. 24. februar**

Jubilæer i perioden 20-12-2008 til 28-02-2009

Kim Møller har den 1/1 2009 været medlem af foreningen i 25 år.

Hans A. K. Fabricius har den 9/1 2009 været medlem af foreningen i 50 år.

Kurt Sørensen har den 15/1 2009 været medlem af foreningen i 50 år.

Karl Jørgen Peter Hartvig har den 1/2 2009 været medlem af foreningen i 40 år og udnævnes derved til æresmedlem.

Hjertelig tak for opmærksomheden ved min 50 års fødselsdag.

Venlig hilsen
Palle Klausen

Jeg vil gerne sige tak for det fine oste skære sæt jeg fik til min 50 års fødselsdag.

Med venlig hilsen
Bjarne Baltzer Hansen

Mange tusind tak for opmærksomheden ved min fødselsdag.

Venlig hilsen
Alice Larsen

Mange tak for opmærksomheden på min store dag.

Med venlig hilsen
Mona Eriksen

Mange tak for den flotte gave jeg modtog i anledning af min 60 års fødselsdag.

Med venlig hilsen
Tove Ravn

Mange tak for gaven jeg modtog i anledning af min 80 års fødselsdag.

Med venlig hilsen
Kurt Kildeskov Nielsen

Tiusind tak for opmærksomheden, og de fine fyrfadsstager, ved min fødselsdag d. 27/9.

Med venlig hilsen
John Jørgensen

Tusind tak for opmærksomheden i anledning af mit jubilæum.

Venlig hilsen
Maria M. Herrera

REPRÆSENTANTSKABSMØDE 22. oktober 2008

DSRF har afholdt repræsentantskabsmøde iht foreningens vedtægter § 10:

"I år, hvor der ikke er ordinær generalforsamling, afholdes der i perioden juni – oktober et fællesmøde, hvor bestyrelsen og alle foreningens tillidsrepræsentanter deltager. Disse udgør foreningens repræsentantskab.

Repræsentantskabet skal godkende foreningens årsregnskab og andre emner der er væsentlige for foreningen.
Hvis repræsentantskabet ikke godkender regnskabet skal der indkaldes til ekstraordinær generalforsamling efter reglerne i § 9 stk. 4.
Repræsentantskabet er beslutningsdygtigt, hvis mindst halvdelen af bestyrelsen og halvdelen af foreningens tillidsrepræsentanter er tilstede.
Det påhviler foreningens forretningsudvalg at indkalde til repræsentantskabsmøde."

Traditionen tro deltager også kontorpersonalet uden stemmeret, og i år var vi i alt 23 deltagere.

Hovedpunktet på dagsordenen var foreningens fremtid set i lyset af udviklingen i 2008, herunder særlig Mærsk-nedturen, men også udviklingen i DFDS og danske søfarendes situation generelt set.

En lang række aspekter ved forskellige scenarier blev gennemgået og diskuteret efter oplæg og plancher fra formanden.

* Fortsætte og lade som ingenting.
* Søge optagelse i 3F med ønske om tilknytning til PrivatService hvor ex RBF i dag befinder sig.
* Søge videreudvikling af karteldannelse med Søfartens Ledere.
* Søge videreudvikling af integration med Dansk Metal (fusion som selvstændig afdeling) - som principielt ikke vil umuliggøre en videreudvikling af kartellet.

Alle medlemmer af repræsentantskabet gav afslutningsvis udtryk for deres personlige valg, her og nu, og meningerne er noteret og taget til internt referat.

HOVEDSTATISTIKKER FRA SØFARTSSTYRELSENS ÅRSRAPPORT

ULYKKER TIL SØS 2007

Nedenfor vises et udpluk af de vigtigste hovedtal i denne opgørelse.

Handelsskibe

Inkluderer skibe registreret i Danmark og Grønland.

Tabel 1: Søulykker med handelsskibe

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Søulykker	71	51	39	48	43	40	34	41	59	41

Tabel 2: Omkomne på handelsskibe

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Omkomne	6	11	14	8	7	13	-	3[1)]	1	4
Heraf i forbindelse med Søulykker[2)]	2	8	8	2	1	11[3)]	-	-	-	-
Heraf i forbindelse med Arbejde om bord	4	2	6	2	2	2	-	1	-	3
Heraf i forbindelse med anden aktivitet, i fritid mv.	-	-	-	4	4	-	-	1	1	-
Heraf uspecificeret	-	1	-	-	-	-	-	1	-	1

1) Inkl. et dødsfald på grund af hedeslag på DANICA RED i den Persiske Gulf, som det ikke har været muligt at foretage en entydig klassificering af.
2) Omkomne i forbindelse med søulykker; hermed forstås, at en søulykke var den direkte årsag til dødsfaldet. Der bliver ikke gået længere tilbage i årsagskæden for at finde ud af, hvad årsagen til søulykken var.
3) De 11 dødsfald i 2003 kan henføres til STEVNS POWERs forlis ud for Nigerias kyst.

Tabel 3: Modtagne anmeldelser af arbejdsulykker på handelsskibe

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Anmeldelsespligtige arbejdsulykker[1)]	634	570	527	486	412	420	342	288	339	397
Heraf alvorlige Arbejdsulykker	100	71	83	95	77	72	51	40	58	66
Ikke-anmeldelsespligtige arbejdsulykker	276	285	300	281	265	245	210	210	236	247
I alt	**910**	**855**	**837**	**767**	**677**	**665**	**552**	**498**	**575[2)]**	**644**

1) Inkl. ulykker med døden til følge.
2) Stigning i tal i forhold til sidste publikation skyldes manglede indberetninger til SFS.

Antal alvorlige arbejdsulykker pr. 1. million arbejdstimer på samtlige DIS-skibe

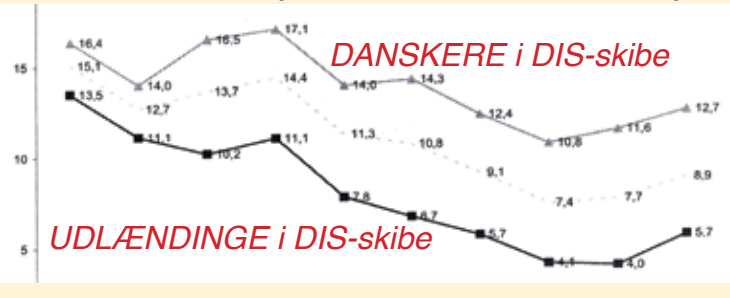

Denne statistik illustrerer det omdiskuterede spørgsmål, vedrørende gennemsnitligt færre registrerede arbejdsulykker for udlændinge, end for danskere. "Sjovt" som de to kurver følger hinanden! (red.)

– Naar et Aar er omme skal jeg sige Dig, hvad de tolv have bragt Dig, mig og os Alle sammen. Nu veed jeg det ikke og de veed det nok heller ikke selv – for det er en underlig Tid, vi leve i.

Ovenstående er H. C. Andersens slutning på eventyret »Tolv med Posten«, som jeg helt og fuldt kan tilslutte mig. Mine mange år på de grønlandske vejrstationer har også været underlige. Mangt og meget har jeg oplevet, og nogle af disse hændelser har jeg forsøgt at skildre i mine små historier, der alle er geografisk henlagt til Danmarkshavn, der var mit hjem gennem en halv menneskealder.

Nogle vil måske sige, at det var ikke sådan, det gik til, og at personer og tidspunkter var anderledes. Det er muligt, at jeg har overdrevet på visse punkter, – til gengæld har jeg måske ligefrem underdrevet på andre, men bag hver historie gemmer der sig noget virkelig oplevet et eller andet sted.

Det eneste, der står helt fast, er naturens gang i løbet af et arktisk år. Den kan hverken jeg eller andre lave om på.

Knud Fischer
Tolv med Kamikposten
Forlaget Atuagkat
Kr. 229,-
ISBN: 87-90393-82-1
Illustreret af Jens Rosing.

Illustrationer fra Knud's bog: „Polarsommer" udgivet på forlaget Komma.
Fotos: Knud F.

I Sø-Retaurationens julenumre 2001 og 2002, bragte vi historier af nu afdøde telegrafist Knud Fischer. Senest trykte vi en historie i CO-Søfarts julenummer 2007, og igen i år har vi lov af Mette Fischer.

ABEKATTESTREGER

Det var ikke så lidt, at folkene på vejrstationen kendte til næstens gøren og laden. I et så lille samfund er det ikke lat at skjule noget for nogen. Om de andres fortid, familieforhold og lignende vidste man god besked. Sorger og glæder var så at sige fælleseje.

Lidt af en undtagelse i den retning var stationslederen. Man vidste, at han havde været gift, var blevet skilt og nu sad heroppe som en slags veteran, men de nærmere omstændigheder kendte man ikke noget til, og han var ikke den type, der talte over sig til daglig.

Den eneste, der nogensinde kom til at erfare de nærmere omstændigheder i hans fortid, var handymanden, og han vidste ikke bagefter, hvad der var løgn og latin, så for en gangs skyld foretrak han at holde en historie for sig selv.

De to var sammen på slædetur og var nået til Aalborghus i den sydlige del af bugten. Det var først på foråret, og de var på vej Dove Bugt rundt. Føret var godt, og de var uden vanskeligheder nået herned på to dage. Nu ville de tage en enkelt overliggerdag, hvorefter det var deres agt at fortsætte op gennem Borgfjord for at kigge efter isbjørne, til hytten ved Kap Stop og videre gennem inderbugten.

Om morgenen, da de skulle starte, begyndte det at sne. Aftenen før, da de havde været ude for at fodre hundene, havde de allerede set de store, tunge skyer, der kom drivende ind fra Soranerbræen på indlandsisen. Temperaturen var stigende, og nu faldt sneen tungt og tæt.

"Ja, så kan vi vel li'så godt belave os på et par dage mere i hytten", konstaterede handyman-

den ikke uden tilfredshed. ”Først en ordentlig dyne sne og så en gang blæsemik for at få alt på rette plads”.

”Ja, sådan plejer det jo at være”, samstemmede stationslederen. ”Så vi kan lige så godt indrette os lidt hyggeligt!” Hyggen bestod i, at de igen installerede sig i deres køjer med pibe og tobak, samt en stor stabel ældgamle ugeblade indenfor rækkevidde. Ind imellem sørgede de for fodringen af det lille tykmavede kulkomfur, spiste lidt dåsemad eller drak varm kakao og smådøsede, når de følte trang til det. En vegetativ tilværelse, der forekom dem uhyre afslappende og velgørende.

Morgendagen bragte ingen forandring, og hundene led ingen nød. De sov som vanligt helt rullet sammen med snude og øjne dækket af den store buskede hale og var yderligere beskyttet af den hvide snedyne. Kun bevidstheden om, at det var fodertid kunne bringe dem på benene for en kort stund. De slugte grådigt deres pemmikanplader i et par mundfulde, og så snart de havde konstateret, at der ikke vankede mere, drejede de et par gange rundt om sig selv, kvejlede sig op og lod sig på ny sne til, mens fodermesteren hurtigt fandt tilbage til den varme stue og pladsen på køjen.

”Nu eksperimenterer man med at parre forskellige nært beslægtede dyrearter med hinanden”, konstaterede handymanden, der læste i et nummer af Det Bedste.

”Jaså!” lød det lidt nedslående svar.

”De skal altså være meget nært beslægtede” fortsatte handymanden uanfægtet ”men så kan det også godt lade sig gøre, i hvert fald rent teoretisk.”

”Ja, ganske sikkert” sagde stationslederen og vendte sig om på den anden side.

Men handymanden var ikke den, der så let lod sig slå ud, når han havde sat sig for at snakke, desuden følte han sig efterhånden udsovet: ”Tænk hvis man nu kunne parre en abe og en papegøje, hvad ville man så få ud af det?”

”En halv abe med en ordentliog fjer på”, foreslog stationslederen opgivende.

”Nej, en talende abe. Kan du ikke se mulighederne?”

”Overhovede ikke!” sagde den lidt fantasiløse stationsleder. ”De er da heller ikke nært beslægtede”, konstaterede han tørt. ”Kan du ikke sige noget fornuftigt, så hold dog din mund og lad mig få fred!” Han skiftede atter side, så han i fred og ro kunne betragte trævæggenes interessante knaster. Lidt senere mumlede han: ”Jeg har haft nok at gøre med aber i min tid”.

Handymanden glemte helt at være en smule forurettet. ”Hvad har du haft at gøre med aber?” frittede han.

”Mere end jeg bryder mig om at tænke på. Men det gider jeg ikke ribbe op i nu”.

”Årh hvad! Tiden skal da ellers gå med noget”. Handymanden syntes atter at være en smule fortrydelig.

”Det er alt for lang en historie, og jeg gider altså ikke lige nu”, mumlede stationslederen søvnigt. ”Men hvis det stadig sner i morgen, kan det godt være, at jeg vil fortælle den”.

”Et ord er et ord”, fastslog handymanden hurtigt, hvorpå han fordybede sig i en ældgammel Familiejournal, men en lykkelig snorken fra den anden køje gjorde, at også han snart fandt ind i rytmen, mens ugebladet gled ned på gulvet.

”Det sner, det sner!” jublede handymanden næste morgen. Forventningsfuld som et lille barn, der første gang oplever en hvid jul, klappede han i sine enorme labber.

”Kom så med den abehistorie!”. Handymanden kunne dårligt styre sin utålmodighed.

”Hvem siger, at det er en historie? Jeg sagde blot, at jeg har haft mere med aber at gøre, end jeg bryder mig om at tænke på”.

”Nu skal du altså ikke begynde at trække i land. Du sagde selv i går, at det var en lang historie!”

”Nå ja! Det kan jeg vel ikke løbe fra. Men lige nu føler jeg trang til at gøre lidt morgentoilette, og lidt morgenmad skal vi vel også ha’, før vi begynder at fortælle historier”, sagde stationslederen, der var klar over, at han ikke fik fred, før han holdt sit løfte.

En times tid senere sad de ved det lille bord og bakkede på deres snadder. Røgen skød op i lette spiraler og lagde sig tungt under det lave bræddeloft. Stationslederen kradsede eftertænksomt piben ud i askebægeret. ”Ja, jeg kan vel ligeså godt få det overstået først som sidst”, sukkede han.

”Det er altså historien om min abe - vores abe, eller rettere min forhenværende kones abe. Men en ting skal jeg fortælle dig, at hvis vi ikke havde siddet vejrfast her i hytten på tredje døgn, så havde du aldrig fået den ud af mig, og du må love mig, at du ikke går rundt hjemme på stationen og plaprer ud med, hvad du nu hører!”

”Min mund er lukket med syv segl”, bedyrede handymanden samtidig med, at han overvejede til hvem han i hvert fald ikke ville bringe historien videre. ”Ama’r” tilføjede han højtideligt.

Stationslederen rømmede sig før han gik i gang. ”Ja, det er som tidligere sagt en lang beretning, og det er samtidig historien om mit mislykkede ægteskab. Som du kan tænke dig, er det ikke noget, som jeg bryder mig særlig meget om at mindes, men nu fik du jo startet mig med den skøre ide om at parre papegøjer og aber”.

”Kom nu med den!”

Men stationslederen gav sig sin vane tro god tid: ”Vi skal lang tid tilbage”, sagde han tankefuld. Det kan vel være en halv snes år siden. Jeg var kommet hjem fra Grønland og daskede mest rundt i den indre by, hvor jeg holdt til nede i Minefeltet.”

”Hvilke værtshuse kom du mest på?” spurgte handymanden, der ville have det hele med.

”Lad nu være med at afbryde mig! Det var aber jeg skulle fortælle om, begynder vi først på

værtshussnak, bliver jeg aldrig færdig med historien".

"Jeg synes bare, at det er så hyggeligt at snakke om værtshuse. Somme tider er det næsten som om man sidder på dem igen, sådan rigtigt, når man snakker om dem."

"Det kan der måske være noget om", indrømmede stationslederen. "Men i dette tilfælde er det altså ikke så meget værtshuse, det drejer sig om. - Nej, vi skal ud i Zoologisk Have en dejlig efterårsdag, hvor luften er frisk uden at være kold, og hvor træerne endnu står i deres kulørte sensommerdragt, selvom enkelte blade er begyndt at drysse. Her stod jeg ovre ved isbjørne-grotten og kiggede ned.

Blandt de mange mennesker var der som sædvanlig også en del grønlændere som tilskuere, mest store skolebørn og unge på uddannelse i Danmark. Hvis man ikke lige kommer fra et af fangerdistrikterne, er en isbjørn lige så fremmedartet et dyr for de fleste grønlændere, som for dem som har trådt deres børnesko på Københavns stenbro eller på den jyske hede. Til gengæld indtager den en helt anden plads i den grønlandske forestillings- og begrebsverden, end hos os syddanske. Derfor står besøg i Zoologisk Have vanligvis også øverst på ønskelisten hos de Grønlændere, som for første gang kommer til Danmark.

Men i dette tilfælde er det ikke grønlænderne, vi skal tale om. Jeg ved ikke hvorfor, at min opmærksomhed koncentrerede sig om en ung pige, der havde opholdt sig ved bjørnegrotten i længere tid. Hun var vel som folk er flest - ikke særlig køn, men på den anden side heller ikke allerværst. Grunden var vel, at hun interesserede sig lige så meget for isbjørnene som jeg. Hun havde vel opholdt sig ved grotten en halv times tid, før hun fortsatte ned til sælbassinet, og der skulle jeg også ned, så jeg fulgte efter uden nogen form for bagtanker.

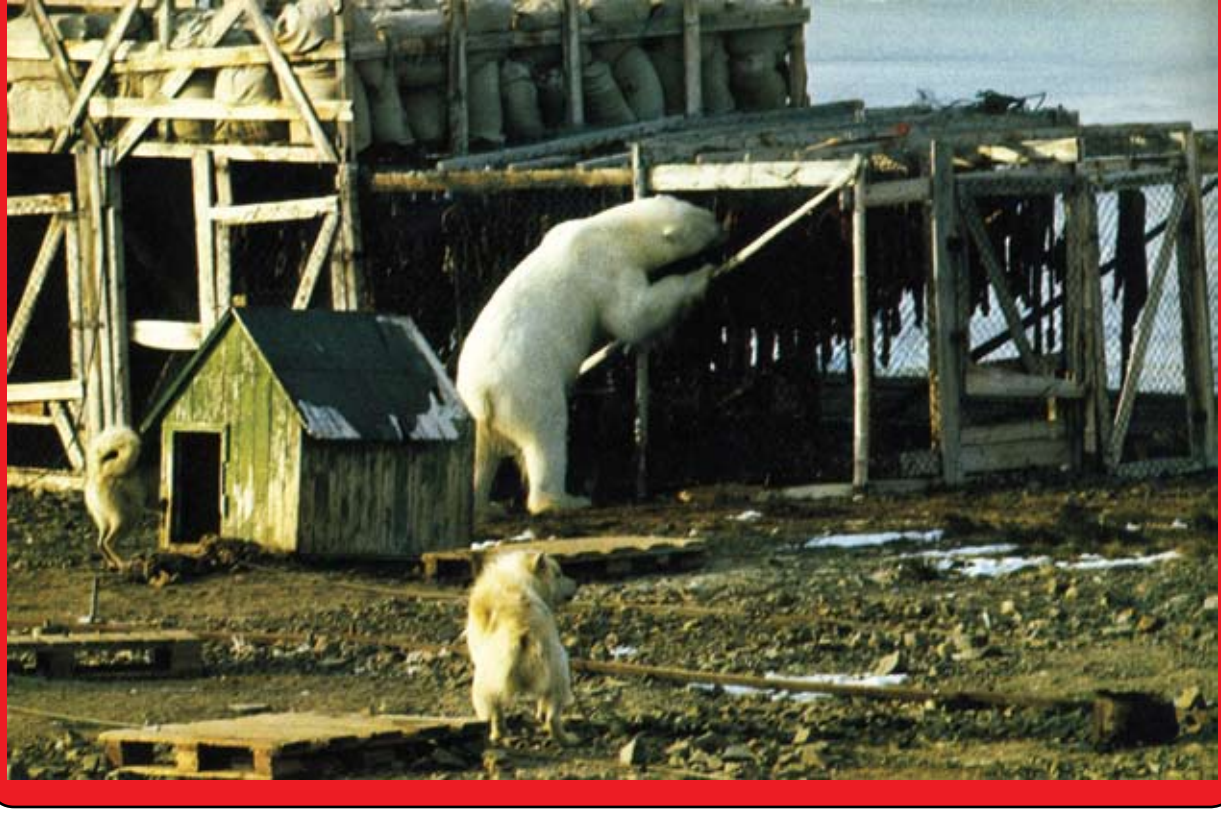

Tilfældet kom mig til hjælp. Hun havde kastet penge i automaten, hvor man kunne trække sild til søløverne, men den strejkede, og så var jeg jo den, der var på pletten og kunne give maskinen et bank på det rigtige sted, så den virkede. Som du ser en ganske banal hverdagshistorie: Zoologisk Have, isbjørnegrotten, ung grønlandsfarer med mod på livet, enlig pige, kontakt ved en sildeautomat, følges haven rundt, sludrer godt sammen, kaffe i zoo-restaurationen, fik pigens telefonnummer, gik ud sammen men droppede minefeltet næsten da, hilste på hinandens familie. Vi fulgte kort sagt det klassiske mønster.

Jeg skulle hjem til Grønland næste forår. Før afrejsen friede jeg til Else, og efter nogen tøven sagde hun ja. Hun havde tidligere kendt en styrmand, der sejlede på varmen, men det lod til, at han helt havde glemt hende. Han havde været i udenrigsfarten i 2 år, og hun havde fået brev om, at han tog endnu et år, så der var ingen tvivl om, at han trivedes hvor han var, og hun kunne jo heller ikke gå rundt og vente på noget, der vist egentlig var temmelig løst. Sådan forekom det mig i hvert fald på det tidspunkt.

Så blev vi gift og fik et lykønskningstelegram fra styrmanden. Vi tog til Grønland, hvor vi opholdt os et par perioder. Selvom vi ikke fik børn, havde vi det godt sammern og trøstede os med, at vi blot skulle ha' lidt tålmådighed, så gik det hele nok af sig selv.

Imidlertid traf det sig sådan, at jeg var så heldig at få et job indenfor EDB-branchen, der netop ekspanderede kraftigt på det tidspunkt. Jeg havde en periode, hvor jeg var blevet en smule grønlandstræt, så jeg syntes, at jeg skulle prøve noget andet. Før jeg havde set mig rigtig om, var vi installeret i et typehus beliggende i Herlev udstyret med ligusterhæk, diverse statussymboler samt et mindre menageri.

En af de ting, som havde tiltrukket mig hos Else, var hendes store interesse for dyr, en interesse som hun havde dyrket og udviklet efter vort første møde ved isbjørnegrotten. Jeg vil ikke påstå, at det efterhånden var en smule unaturligt, men vi havde hund og kat, en voliere plus et akvarium og sågar et terrarium i kælderen med diverse padder og krybdyr.

Selvom jeg fandt det en smule overdrevent, så kunne jeg godt se, at det udfyldte et tomrum i hendes tilværelse, så hvorfor ikke lade hende ha' den glæde, specielt da jeg stadig ikke havde været i stand til at gøre hende gravid. Rigtig galt blev det dog først, da vi fik Peter i huset."

"Peter, var det en logerende?"

"Jah, det kan man måske godt sige, men ellers var det en ung chimpanse, som styrmanden forærede Else, da han kom hjem efter at ha' sejlet en tid i Congo-farten. Han kendte jo hendes store interesse for dyr og mente vel med denne gave at kunne vise, at han ikke bar nag, fordi hun havde svigtet ham til fordel for mig. Han kom ofte og besøgte os. Vi var vel moderne mennesker, så hvorfor skulle han ikke det, og det var da endelig mig, der var løbet med hans pige i sin tid.

Vi ku' begge li' whisky, så det var et punkt, hvor vi kunne mødes (handymanden nikkede bifaldende). Han fortalte om sine oplevelser på de syv have, og jeg kvitterede med nogle arktiske skrøner, mens Else lyttede til historierne og glædede sig over, at vi gik så godt i spænd sammen, når hun ellers havde tid dertil; for hun havde fået nok at gøre med at ta' sig af Peter, der krævede mindst lige så meget opmærksomhed som det øvrige dyrehold tilsammen.

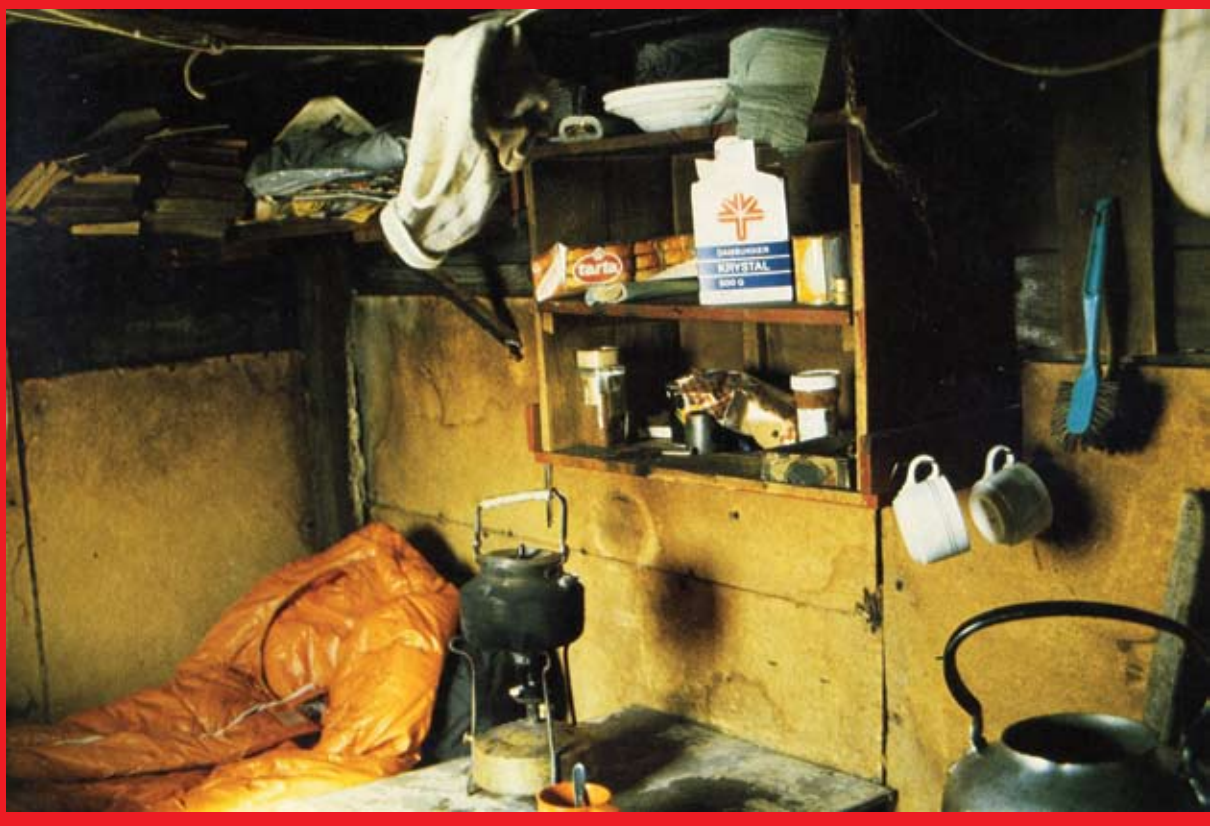

Styrmanden drog bort igen. Jeg vil ikke sige, at jeg ligefrem savnede hans tilstedeværelse, men vi havde da haft det meget hyggeligt i vores tresomhed, og vi havde jo stadig Peter, der var blevet installeret i børneværelset, som aldrig var blevet brugt til sit egentlige formål. Det blev indrettet med ribbe, trapez og ringe, så han rigtig kunne boltre sig. Desuden var det udstyret med et barnebord og stol, så han kunne indtage sine måltider, bestående af bananer, nødder og anden abemad på noget, der lignede menneskevis.

Man har hørt om nyslåede fædre eller ældre søskende, der bliver jaloux på nyfødte børn, indtil de vænner sig til, at moderen i den første tid må give hele sit overskud til den lille. Jeg vil ikke sige, at jeg ligefrem var jaloux på Peter; for jeg var jo vant til, at min kone ofrede megen tid på dyrene. Man kan måske også sige, at vores ægteskab til en vis grad var inde i en slags dødvande, men jeg vil på den anden side heller ikke påstå, at jeg var videre begejstret for abens tilstedeværelse.

Peter på sin side syntes at kunne føle den svage antipati, som jeg nærede for ham. I begyndelsen ignorerede han totalt min tilstedeværelse, hvad jeg i og for sig var glad for. Han var tilfreds med småpludrende at hænge om halsen på Else, der syntes at blomstre op som en ung moder, der har fået sin førstefødte. Hun bebrejdede mig ofte min kølighed overfor Peter, og jeg gjorde da også nogle halvhjertede forsøg på at vinde hans sympati men uden at opnå større fremskridt. Var alt blot blevet ved dette, skulle jeg ha' prist mig lykkelig.

I børneværelset havde han sin egen lille seng, og den første tid fandt han sig også i at være der, når bare han blev passet og nusset om, inden han skulle sove. Men oftere og oftere begyndte han at dukke op om natten i vores soveværelse for at kravle op i min kones beskyt-

tende arme, og så lå vi altså der: Mand, kone og en trekvart meter lang chimpanse som et grotesk billede af en lykkelig familie. Det er både til at le og græde over, og i dag fatter jeg ikke, at jeg fandt mig i det og ikke smed den forbandede abe ud af soveværelset.

Når vi endelig skulle have en smule samliv, var vi nød til at låse døren; for hvem kan koncentrere sig om at udføre de ægteskabelige pligter, når man ved, at et par sorte stenkulsøjne følger ens gøren og laden uden for rummet? I hvert fald ikke jeg. Men når døren blev låst, var det også galt. Han var vel klar over, hvad der foregik. I hvert fald at noget skete, som gik hans næse forbi. Han jamrede sig, så det var en ynk, hoppede, skar tænder og ruskede i dørhåndtaget. Jeg kan forsikre dig, at det ikke er videre inspirerende at høre en abe skabe sig på den måde, når man netop har forberedt sig på en hyrdetime."

Handymanden nikkede forstående.

"Hvordan det under disse omstændigheder alligevel gik til, at Else blev gravid, var lidt af en gåde, men på en eller anden måde lykkedes det, som vi havde ventet og håbet på i adskillige år. Man skulle tro, at hun nu ville koncentrere sig om sit svangerskab og gi' pokker i Peter. Styrmanden var rejst efter at ha' været en tur hjemme, ellers kunne han jo ha' fået aben tilbage. Jeg foreslog i stedet for, at vi kunne forære den til Zoologisk Have, hvor den sikkert ville finde sig en abelig tilværelse blandt sine artsfæller, men det kunne der ikke være tale om. Netop nu var han i den vanskelige alder, hvor han behøvede al den omsorg og kærlighed, som kun Else kunne give ham, efter hendes egen mening da.

Det med den vanskelige alder kunne jo lyde ret besnærende, rent bortset fra at jeg syntes, at han altid havde befundet sig der, men det lod til at passe meget godt. Under alle omstændigheder begyndte han at blive stadig mere aggressiv overfor mig. Jeg kunne dårligt vise mig, før han gerådede i et sandt raseri. - Pokker til adoptivsøn jeg havde fået i huset!

Højdepunktet indtraf en nat, hvor jeg gjorde Else min opvartning og mod sædvane havde glemt at låse døren. Peter må være kommet ind helt lydløst; for jeg opfattede intet, før han bed mig forsvarligt i den højre balde, så jeg røg næsten helt op under loftet. Så var det endelig slut med min tålmodighed. Nu var det enten ham eller mig.

Det, der vejede tungest hos min kone, var angsten for, at han skulle være lige så aggressiv og jaloux overfor den lille ny, når den tid kom, som han var imod mig. I så fald ville det være direkte farligt at ha' ham i huset. Jeg blev desinficeret og fik et plaster på såret. Peter blev låst inde på sit værelse, hvor han hylede og skreg hele natten uden afbrydelse. Næste morgen telefonerede jeg til Zoologisk Have, hvor de heldigvis indvilligede i at tage imod ham og lovede, at han nok skulle få det godt. "Et rent pragteksemplar", sagde direktøren, da vi afleverede ham - "en ung han, der netop er kommet i avlsalderen. Heldigvis har vi en ung chimpansefrøken, der vil være et passende parti for ham".

"Og så fik abesønnen sin abeprinsesse og en masse småaber, og de levede lykkeligt til deres dages ende", fuldendte handymanden. "Tænk sig at den abefa'en blev så jaloux, at den bed dig i rumpen!"

"Hvorfor bliver du ved med at afbryde mig. Du gider måske ikke høre fortsættelsen?"

"Jo, lad os få det hele med", kom det ivrigt fra handymanden, der var lykkelig over endelig at

have fået stationslederen i fortællehjørnet.

”Det var godt atter at kunne leve abefrit. Så snart Peter var væk, syntes Else helt at have glemt ham. Som hun før spillede Jane-rollen gik hun i stedet for op i at være den perfekte vordende moder. Børneværelset ryddedes for abeinventar, blev istandgjort og genindrettet til sit oprindelige formål. Hun fik travlt med at gå til fødselskontrol, ordne babyudstyr og mistede næsten helt interessen for det øvrige menageri, der vel kun havde udfyldt et tomrum i hendes tilværelse. Akvariet beholdt vi dog sammen med volieren, men krybdyrene i kælderen fik jeg da ud.

Så var det ved at være næsten tiden. Jeg kørte hende selv til klinikken. Det var en lørdag formiddag. Jeg fik at vide, at der ikke ville ske noget indenfor de første par timer. Vejret var godt, så hvorfor ikke tage en tur i Zoologisk Have, hvor jeg i sin tid havde truffet Else. Jeg spiste en let frokost i cafeteriet, før jeg gik ”vores tur” haven rundt. Nu da jeg alligevel var kommet herud, ku’ jeg lige så godt med det samme drysse indenfor i abehuset og se til Peter. Else ville sikkert blive glad for en frisk abehilsen til hende og den lille, selvom hun ikke havde været herude en eneste gang, siden vi havde afleveret ham.

Der var som sædvanlig mange mennesker inde i abehuset. Det må vel være trangen til at se sig selv i karikatur, der virker tiltrækkende på så mange. Men det lykkedes mig da efterhånden at komme frem i forreste række, hvor det varede en stund før Peter fik øje på mig, optaget som han var af at klovne for tilskuerne. Jeg havde ventet alt andet end dette, der nu fulgte. Velsagtens mest af alt et raserianfald, som han fik sidst, jeg så ham efter at have overgivet ham i dyrepasserens varetægt. Nu satte han sig på halen, betragtede mig indgående samtidig med, at han kløede sig oven i hovedet. Til sidst lod det, som om noget var gået op

for ham. Han begyndte at skraldgrine, sådan vil jeg i hvert fald betegne det. Samtidig hermed hoppede han ophidset op og ned som en elastisk gummibold og pegede fingre ad mig.

”Se hvordan abekatten gør nar af den mand mor!” sagde en lille pige.

”Tys, tys mit barn! - og du må ikke pege fingre ad fremmede”, nåede jeg lige netop at opfatte, da jeg var på vej ud fra abehuset med dets beklumrede lugt. Jeg banede mig vej og var nær ved at vælte et par ældre damer, da jeg skulle gennem døren. Men jeg måtte ud og ha’ luft, væk fra Peters spottende, næsten menneskelige latter og hoveren. Jeg fortsatte gennem udgangen og løb over til pladsen, hvor bilen stod parkeret. Jeg gav pokker i alle færdselsregler og hastighedsgrænser på min vilde fart ud til fødeklinikken.

Sveddryppende og med hjertet vildt bankende stormede jeg ind. ”De kommer lige i rette tid”, sagde den kølige antiseptiske dame i receptionen. ”Fødselen er allerede overstået. Nu skal jeg følge Dem ind til Deres kone.”

”Er der ... er der noget galt med den lille?” pustede jeg.’”Hvorfor skulle der være noget galt?” spurgte hun afmålt. ”Førstegangsfødende fædre tror da også altid, at der skal være noget galt, og på vores klinik er der intet, der kan gå galt, hvad der så end sker!”

”Fordi jeg kommer lige fra et abebesøg”, stønnede jeg forpint som en slags forklaring.

Som den professionelle fødselshjælperske, der var vant til at omgås forvirrede fædre, betragtede hun mig mildt overbærende og førte mig ind i værelset til min kone og den lille. Jeg kiggede ned i vuggen og gispede halvkvalt, hvorefter hele værelset med vægge, vinduer og gulv begyndte at bølge før jeg faldt. ”Mandfolk er nu nogle pjok”, var det sidste jeg hørte, inden alt blev sort.

”Ja der kan man bare se!” sagde handymanden medfølende. ”Så var det alligevel ikke helt forkert, hvad der stod i den artikel. Men alligevel at tænke sig! En lille...?”

”Ja, en lille styrmand”, kom det fra stationslederen, der kæmpede mod noget, der var en blanding af gråd og latter.

Udenfor var det holdt op med at sne.

DSRF's SOMMERHUS VED KALUNDBORG KAN LEJES

Huset er indrettet med sengeplads til 8 personer, fordelt på 4 værelser. 2 værelser med køjesenge og 2 værelser med dobbeltsenge, alle med dyner og puder. Der findes alt i service, bestik og køkkengrej. Man skal selv medbringe: Sengetøj, håndklæder, viskestykker og lign.
Der er vaskemaskine, elvarme, sauna, farve-TV m.v.

Priser højsæson (incl. el):
31/5-30/8 = uge 23-35

Erhvervsaktive:	2.850 kr./uge
Dagpenge/efterløn:	1.750 kr./uge
Pensionister:	1.550 kr./uge

Priser lavsæson (incl. el):
Alle øvrige uger

Erhvervsaktive:	1.850 kr./uge
Dagpenge/efterløn:	1.350 kr./uge
Pensionister:	1.150 kr./uge

Der hører en jolle til huset og der er 300 meter til stranden. Gode fiskemuligheder.

Alle medlemmer af CO-Søfarts medlemsorganisationer kan leje sommerhuset.

Se:
www.co-sea.dk

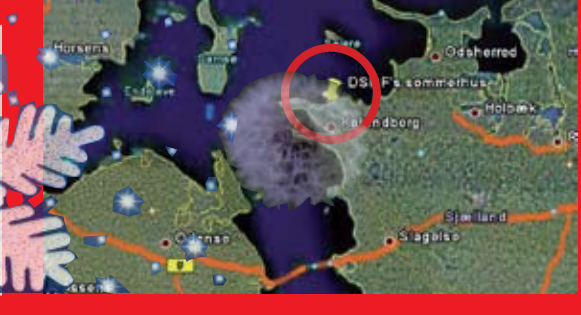

ÆNDRING AF DIS-LOVENS § 10
ren indholdsløs verbal kosmetik

30. oktober udsendte Søfartsstyrelsen ændringsforslag til den omstridte § 10 i DIS-loven, til høring blandt erhvervets parter med høringsfrist 12. november. Allerede for måneder siden var vi bekendt med at et ændringsforslag skulle behandles i indeværende folketings-samling, men det var ikke muligt for nogen at indhente nærmere oplysninger om lovforslagets konkrete indhold. Det virker til gengæld ikke så underligt efter vi nu har læst lovforslaget. Det er nemlig nøjagtig det som så kært og rammende i folkemunde omtales som "bar røv og varm luft". Så hvad skulle de egentlig have fortalt os?

Angiveligt er lovforslagets hensigt at tilpasse DIS-loven til EU-retten, bl.a. for at imødegå en sag LO har anlagt mod den danske stat, og hvor 3F har stridt en årelang kamp for at få dom for diskrimination efter EU-retten, når andre EU-borgere betales anderledes end danskere i DIS-flåden.

Med lovforslaget indsættes der nu "en eksplicit henvisning til EU-retten, således at personer, der efter EU-retten anses for at have bopæl i Danmark, sidestilles med personer, der har bopæl her i landet og dermed kan være omfattet af overenskomster, der er indgået af danske fagforeninger", skriver Søfartsstyrelsen i følgeskrivelse til høringsbrevet.

Den store åbenbaring vil så handle om hvem der efter "EU-retten anses for at have bopæl i Danmark".

Af de egentlige bemærkninger til lovforslaget fremgår:

at Lovforslaget ikke vil have nogen økonomiske konsekvenser for hverken erhverslivet, stat, kommuner eller regioner eller nogen som helst andre konsekvenser for den sags skyld.

at Kommissionen har tilkendegivet at en vedtagelse af lovforslaget kan afslutte en traktatkrænkelsesprocedure som er blevet indledt oktober 2004.

at En tilstrækkelig snæver tilknytning til Danmark vil kunne ligestilles med bopæl.

Hvordan det sidste skal forstås kan man kun gisne om, f.eks. hvis man har en børneflok i Danmark men har bopæl i Polen, eller hvis man har haft bopæl i Danmark i 25 år, men aktuelt er bosat i Polen?

Troligt er det, som det også understreges i bemærkningerne, at der skal (meget) mere til at opfylde betingelsen end slet og ret arbejde i Danmark på et DIS-skib - jvf. blot at lovforslaget ingen økonomiske konsekvenser vil have.

I CO-Søfarts høringssvar, hvor nogle pluk er gengivet på næste side, har vi lagt vægt på at ærgre os over, at den gode anledning ikke blev brugt til at imødegå den generelle internationale kritik mod den danske DIS-lov, - på en kreativ måde!

FRA HØRINGSSVARET

”Det er med forbløffelse og undren vi kan konstatere, at regeringen stadig ikke har til hensigt at tilpasse DIS-lovens § 10 stk. 2, således at denne paragraf, og dermed DIS-loven som helhed, lever op til de ILO konventioner som Danmark har tiltrådt”.

”Slutteligt må vi undrende spørge, hvilken reel betydning lovændringen egentlig vil få for hvem, taget i betragtning at den antages for at være uden økonomiske konsekvenser for såvel erhvervet som staten. Det ligner ren indholdsløs verbal kosmetik”

FRA HØRINGSSVARET

”Ud fra en EU-retlig synsvinkel kan vi således som sådan støtte forslaget. Når det er sagt, er det ingen hemmelighed, at vi gerne havde set en mere gennemgribende ændring af DIS-lovens § 10, stk. 2 i overensstemmelse med vores standpunkt fra DIS-lovens tilblivelse”.
(ønsker trepartsdrøftelser om DIS)

FRA HØRINGSSVARET

”Af lovbemærkningerne fremgår imidlertid alene, at det ikke er tilstrækkeligt, at der arbejdes på et skib, der sejler under dansk flag. Herudover lades det aldeles ubesvaret under hvilke omstændigheder en arbejdstager fra et andet medlemsland ifølge DIS-loven kan omfattes af en dansk overenskomst”.

”Udover det grundlæggende problem med en så uklar lovbestemmelse, er det efter LO’s opfattelse en fejlagtig omskrivning af dommens præmisser.....”.
”Der findes således et større antal arbejdstagere, der på grund af en ulovlig retstilstand siden DIS-lovens vedtagelse i 1989 må antages at have ikke ubetydelige lønkrav til gode”.

FRA UDTALELSE 3F-nyheder

”Skibsrederne kan sove roligt...”, og det kan ”umuligt være formålet med forslaget at sikre danske løn- og arbejdsvilkår til alle EU-borgere ansat på danske skibe”.

”Men såvel 3F som LO gør opmærksom på, at regeringens forslag til ændringer er uden effekt, når det gælder om at rette op på forskelsbehandling.....”

FRA HØRINGSSVARET

I et fælles svar fra de 4 rederiforeninger udtrykkes tilfredshed med lovforslaget, fordi det noteres at lovændringen ikke har til hensigt at ændre gældende praksis.

”Denne praksis, der er udtrykt i Arbejdsrettens dom i sag 96.017 - Winston Churchill, er af væsentlig betydning for dansk skibsfarts globale konkurrenceevne”.

I EXTRA NEWS 14. november, meddelte DFDS noget overraskende at der var ansat 10 juniorofficerer fra Ukraine, i stillinger som juniorstyrmand, maskinmester og juniormester på "Princess of Norway" - til erstatning for tilsvarende danske juniorofficerer (5 stillinger). Udskiftningen er sammen med andre tilpasninger begrundet i ønske om at forbedre økonomien på ruten Ijmuiden-Newcastle. De 10 danske officerer genplaceres på de øvrige skibe i rederiet.

Senere i nyhedsorienteringen kan man læse, at denne udskiftning er et første skridt i en udvikling hvor DFDS må tilpasse sig tilsvarende andre danske rederier, at andre rederier har gode erfaringer med ansættelse af udenlandske officerer og at DFDS nu har besluttet "at gå den vej".

"Fremover vil vi med denne ændring ansætte såvel danske som udenlandske officerer i rederiet. Vores seniorofficerer vil også i fremtiden blive rekrutteret blandt vores juniofficerer" udtaler HR-chef Henrik Holck til EXTRA NEWS.

Med offentliggørelsen af DFDS's 3. kvartals regnskab d. 26. november, er der let synbar regnskabsmæssig baggrund for beslutningerne om at ændre på de gamle traditioner. Spørgsmålet er om der tillige har været tale om en beslutning, hjulpet på vej af de to officersorganisationers manglende vilje til at forhandle midlertidige nød-overenskomster, modsvarende DSRF og 3F/RBF har indgået særlige aftaler for perioden 1. oktober 2008 til 1. marts 2010. En slags "pay-back"!

HENRIK HOLCK, Personaledirektør DFDS

Hvorfor lige netop ukrainere?

Fordi Ukraine har stærke søfartstraditioner med et tilsvarende veletableret og velrenommeret uddannelsessystem.

Rekruttering?

Vi har selvfølgelig etableret et samarbejde med en rekrutteringsvirksomhed i Odessa, men to ansatte fra personaleafdelingen, Tom Møller og Kasper Moos, har været i Odessa for at foretage interviews til disse 10 ansættelser, således at vi har sikret os at også de sproglige kvalifikationer har været i orden hos dem vi ansatte. Men fremover tager vi nok nogle mere moderne hjælpemidler i brug til interviews, med noget skype-telefoni og hvad der skal til.

Hvor meget spares der på årslønningerne?

Vores fornemmelse er at besparelsen vil ligge omkring 33% af de enkelte årslønninger.

Genplaceringen af de 10 danske juniorofficerer fra "Princess"

Har ikke været noget specielt problem. Vi har folk som har meget frihed til afspadsering, vi har løbende udskiftninger i forvejen, og vi har i en periode været tilbageholdende med nyansættelser.

Starten på en proces. Hvor mange ukrainere hvor hurtigt?

Vi evaluerer om ikke så længe. Det forudsætter selvfølgelig at det går godt, og det kræver en ekstra stor indsats af seniorofficererne også fordi arbejdssproget på bro og i maskine nu bliver engelsk. Men det ligger lige for at fortsætte med "King" og helt klart også se på Tor Line. Vi vil gå så langt som muligt, men også tilpasse så der bliver tale om en blanding og fortsat vil være danske officerer i skibene. Der er ingen konkrete tidsrelaterede planer.

Antal officerer i dag?

Navigatører: 90
Maskinmestre: 88
Elektrikere: 26

Er der sammenhæng med manglende resultater fra forsøgte OK-forhandlinger med navigatører og mestre?

Det synes jeg ikke umiddelbart man kan kæde sammen.

PER GRAVGAARD, Søfartens Ledere

Der er ikke noget vi kan gøre ved udskiftningerne, og det er vores opfattelse at uanset om vi havde indgået særlige aftaler med DFDS eller ej, så ville DFDS påbegynde ansættelse af udlændinge i vores stillinger. Som vi kender historien, så arbejdede DFDS allerede på sagen mens vi forhandlede.

Vi kan forvente at der over tid skiftes ud på 10 ud af 13 skibe, og vi er fortalt at DFDS sparer 2,3 millioner om året på et skib. Det er beløb i en størrelsesorden vi alligevel aldrig ville have kunnet give DFDS gennem forhandlinger.

Forudsætningerne for de forskellige foreninger er forskellige, og officererne ville ikke have kunne bidrage med noget der bare tilnærmelsesvis lignede det DSRF/3F-RBF kunne.

Det kan ikke udelukkes, at de strandede forhandlinger med rederiet har fremskyndet rederiets ansættelse af udlændinge. Men udviklingen var kommet under alle omstændigheder.

Arbejdsløshedskassen STA

Billigere end de kristelige og det faglige hus i Esbjerg!

www.sta.dk

DAGPENGE FØR JUL

Hvis du vil sikre dig at du modtager arbejdsløshedsdagpenge før jul skal du:

enten

Hvis du bruger web til at udfylde/ indsende dagpengekort, have dette indtastet senest d. 21/12 kl. 12.00.

eller

Indsende kortet med posten så det modtages hos STA senest med mandagsposten d. 22/12.

Id.nr. 45050

PAKKET MAGASINPOST

POST
PP DANMARK

TEGNING AF ALBERT ENGSTRÖM I TRYKTE UDGAVE

Kontoret har julelukket fra mandag d. 22/12 kl. 12, til og med søndag d. 4/1.

Kontor-ferier:

Ole Strandberg	05/01 - 18/01
Barno Jensen	09/02 - 11/02
Corlis Hansen	09/02 - 15/02
Susanne Holmblad	16/02 - 22/02
Christian Petersen	20/02 - 23/02